

**Example summary | Mensen in Groepen / People in Groups
(ENG) 22/23**

Psychologie | Erasmus Universiteit Rotterdam

2022 - 2023

EUPS-2092-416 | €0,00

Tentamengericht | Overzichtelijke structuur

Sinds 1994 | Beoordeeld met een 8,2

JOIN DE SLIM ACADEMY COMMUNITY HELEMAAL GRATIS!

- ✓ Gratis voorbeeldsamenvattingen
- ✓ Gratis oefenopdrachten
- ✓ Als eerste up-to-date van nieuwe acties
- ✓ WhatsApp met je medestudenten
- ✓ Stel vragen aan onze study experts

Ga naar www.SlimAcademy.nl/join of scan de QR code, laat je gegevens achter en krijg gratis toegang tot onze community!

Psychologie

Samenvatting

Mensen in groepen

Literatuur en werkgroepen

Psychology
Summary

People in groups

Literature and tutorials

Starts on page 22

Voorwoord

Beste student,

Leuk dat je dit jaar Psychologie gaat studeren! Voor je ligt de samenvatting van het vak Sociale Psychologie: Mensen in groepen. Slim Academy heeft de belangrijkste studiestof voor je samengevat. Zo kun jij zo prettig mogelijk studeren. We wensen je alvast succes met studeren en natuurlijk met het behalen van jouw eerste studiepunten!

Nu 1 MAAND GRATIS bij een abonnement!

Wil jij de Slim Academy samenvattingen van jouw vakken altijd als eerste in huis hebben zodat jij op tijd kan beginnen met studeren? Gebruik dan de kortingscode STARTSLIM bij het afsluiten van een abonnement en krijg de eerste maand van jouw abonnement helemaal gratis!

Ga hiervoor naar www.slimacademy.nl en kies je jaar. Deze code is geldig t/m 30 september 2022.

Werken bij

Slim Academy is altijd op zoek naar gemotiveerde studenten! Lijkt het je leuk om bij ons aan de slag te gaan met het samenvatten en nakijken van samenvattingen? Dan is de rol van Studieheld zeker iets voor jou. Je kunt **werken vanuit huis**, krijgt een **riante vergoeding** en je hebt een studiegerelateerde bijbaan die **goed op je cv** staat. Heb je interesse? Stuur dan jouw motivatie en cv naar klantenservice@slimacademy.nl.

Auteursrechten voorbehouden

Houd er rekening mee dat onze samenvattingen beschermd zijn door de auteurswet. Dat betekent dat het doorverkopen of delen van onze fysieke en/of digitale samenvattingen illegaal is. Als je wilt dat wij samenvattingen kunnen blijven aanbieden, verzoeken wij je jouw eigen exemplaar te kopen. Als je vragen hebt of schendingen van het auteursrecht wilt melden, kun je contact met ons opnemen via klantenservice@slimacademy.nl.

Stay in touch

Wil je verder op de hoogte blijven van de ontwikkelingen bij Slim Academy? Kom in contact via:

www.slimacademy.nl

@SlimAcademy.nl

klantenservice@slimacademy.nl

010 214 32 45

We wensen je veel succes met studeren en bij het halen van jouw tentamens!

Team Slim Academy

P.S. De samenvatting is geschreven naar eigen inzicht van de auteur. Het is en blijft een samenvatting, die als aanvulling op de verplichte lesstof gezien moet worden en geen vervanging is van de verplichte lesstof.

Join de WhatsApp groep

- ✓ Chat met jouw mede-studenten
- ✓ Stel al jouw (studie)vragen aan onze studie-experts
- ✓ Krijg extra oefenvragen om jouw kennis te testen
- ✓ Krijg gratis voorbeeldsamenvattingen en supplementen

Scan de QR code hiernaast en blijf altijd up-to-date!

10.000 studenten joinde vorig jaar

Inhoudsopgave

Voorwoord	2
Inhoudsopgave	3
Informatie over het vak	4
Hoe kan je het beste studeren?	4
Wat voor samenvattingen bieden we aan en wanneer kun je ze verwachten?	4
Probleem 1. Head in the clouds	5
Probleem 2. Whodunnit?	13
Oefenvragen Problemen	19
Antwoorden oefenvragen problemen	20
Nawoord	21
ENG Psychology summary: People in Groups	22

Informatie over het vak

Je staat op het punt de voorbeeldsamenvatting van je eerste vak van de studie Psychologie te lezen. Hierin hebben we de eerste twee problemen opgenomen. De overige problemen vind je in de volledige samenvatting.

Studenten die starten met de studie Psychologie in Rotterdam vinden het vaak uitdagend om de diepgang te bepalen van de stof die je zult moeten leren voor het tentamen. Maar maak je geen zorgen, we hebben deze samenvatting geschreven met als doel je door dit vak heen te helpen. Meerdere topstudenten, die recentelijk dit vak hebben gevolgd, hebben hun expertise gedeeld en aan deze samenvatting gewerkt, om je te helpen met de dingen waar de meeste studenten mee worstelen bij het studeren van Psychologie.

We hebben gewerkt aan de volgende punten om je de beste hulp te bieden:

- Analyseren van oude examens om inzicht te geven in wat er wordt gevraagd;
- Eerstejaars studenten betrokken bij het maken van deze samenvatting, om ervoor te zorgen dat het is geschreven op een manier die het beste is voor jou om mee te studeren;
- Gebruiken van oefen- en voorbeeldoefeningen op examenniveau, zodat je de beste werkwijze krijgt.

Hoe kan je het beste studeren?

Tijdens het studeren voor dit vak, is het aanbevolen dat je ook delen uit het boek bestudeert voor een beter begrip, omdat het extra informatie biedt. Oefenen is ook de sleutel tot een goed cijfer voor dit examen. Om je goed voor te bereiden op het tentamen zou je veel oefenvragen kunnen maken. Zo kun je jezelf testen op je verworven kennis van de afgelopen periode. Op deze manier kun je beter de vragen van het examen beantwoorden. Je vindt een paar van zulke oefeningen in dit boekje.

Wat voor samenvattingen bieden we aan en wanneer kun je ze verwachten?

Voor Psychologie maken wij verschillende typen samenvattingen. Hieronder vind je een overzicht van deze samenvattingen en wanneer je deze kan verwachten deze periode.

Studiehulp	Wat houdt het in?	Wanneer?
Literatuur en Werkgroepen	In deze samenvattingen worden alle problemen behandeld aan de hand van literatuur en bijbehorende artikelen	1,5 week voor het tentamen op papier en wekelijks een digitale update!
Hoorcolleges	Deze samenvatting behandelt alle relevante tentamenstof uit de hoorcolleges inclusief oefenvragen.	1,5 week voor het tentamen op papier en wekelijks een digitale update!

Succes met studeren!

Probleem 1. Head in the clouds

Introductie

Dit hoofdstuk komt overeen met de studiestof zoals deze is behandeld in paragrafen 3.1.1 t/m 3.6.2 van de verplichte literatuur. De literatuur voor dit probleem werd uitgedeeld in de werkgroepen. Daarnaast waren er artikelen: Meston & Frohlich (2003): Love at First Fright: Partner Saliency Moderates Roller-Coaster-Induced Excitation Transfer; artikel van Dutton & Aron (1974): Some evidence for heightened sexual attraction under conditions of high anxiety.

Arousal en emoties

Voordat de verschillende theorieën over *arousal* en emoties worden behandeld, gaan we in op wat *arousal* eigenlijk is. **Arousal** is een staat van fysieke opwinding; een soort fysiologisch geactiveerde toestand. Dit uit zich bijvoorbeeld door een hogere hartslag, trillende handen, of zweten. Daarnaast heeft *arousal* effect op onze emoties, zoals de hieronder genoemde experimenten aantonen. *Arousal* kan emoties versterken, en dit kan zowel positief als negatief zijn. Het kan er bijvoorbeeld voor zorgen dat iemand een aantrekkelijk persoon als nóg aantrekkelijker beoordeelt, maar ook dat iemand een niet aantrekkelijk persoon beoordeelt als nog minder aantrekkelijk.

Theorieën over arousal en emoties

Er zijn verschillende theorieën gemaakt over de relatie tussen *arousal* en emoties.

Ten eerste is er de **common sense theorie**. Volgens deze theorie veroorzaakt een stimulus een emotie, wat vervolgens een lichamelijke verandering veroorzaakt. Iemand ziet bijvoorbeeld een beer (stimulus), voelt hierdoor angst (emotie), en hierdoor gaat de persoon trillen (*arousal*).

Simpel gezegd is dit: stimulus → emotie → *arousal*.

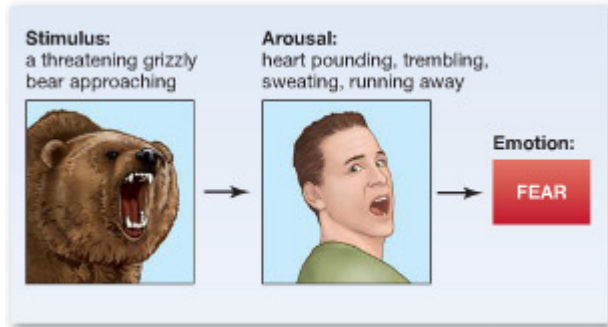

Commonsense theorie. Bron:

<https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

Een tweede theorie is de theorie van **James Lange**. Deze theorie stelt dat we ons **eerst bewust** moeten zijn van een lichamelijke verandering, voordat we een emotie voelen. Een stimulus veroorzaakt dus eerst een lichamelijke verandering, en dit veroorzaakt een emotie. In dit geval ziet iemand een beer en gaat hierdoor trillen, wordt zich bewust van de verandering in het lichaam, wat de emotie angst veroorzaakt. Dus je voelt angst, omdat je gaat trillen.

Simpel gezegd is dit: stimulus → arousal → emotie.

James Lange theorie. Bron:

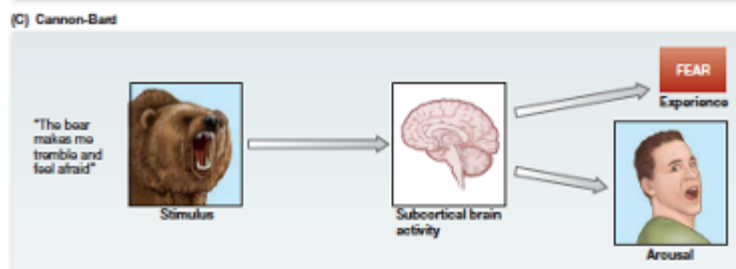
<https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

Cannon Bard had **kritiek** op de theorie van James Lange. Bij de theorie van James Lange is er namelijk geen sprake van cognitieve evaluatie. Om een emotie te voelen zou namelijk niet alleen een lichamelijke verandering, maar ook een cognitieve interpretatie nodig zijn. Cannon Bard kwam hierop met zijn eigen theorie.

Ander **kritiek** op de James Lange theorie; de studie waarbij de deelnemers een adrenaline injectie kregen. De deelnemers die wisten dat zij een adrenaline injectie kregen en geïnformeerd waren over de mogelijke effecten op het lichaam voelden zich niet angstig of boos op het moment dat zij zich bewust werden van hun lichamelijke arousal. Ze wisten namelijk waar de arousal vandaan kwam.

Volgens de theorie van Cannon Bard veroorzaakt een stimulus **breinactiviteit**, wat *tegelijktijd* lichamelijke veranderingen en de emotie zelf veroorzaakt. Volgens deze theorie is het niet makkelijk om onderscheid te maken in de verschillende lichamelijke reacties die worden geassocieerd met verschillende emoties. Je kunt bijvoorbeeld trillen uit angst, maar ook uit blijdschap. In dit geval zorgt het zien van een beer voor breinactiviteit, wat vervolgens tegelijkertijd angst en trillen veroorzaakt. In deze theorie ontstaan arousal en emoties dus onafhankelijk van elkaar.

Simpel gezegd is dit: stimulus → breinactiviteit → arousal én emotie.

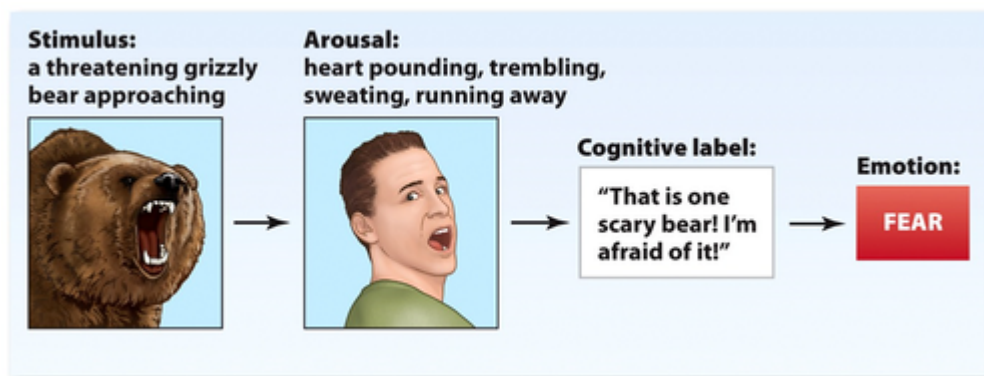
Cannon-Bard theorie. Bron:

<https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

Het **verschil** tussen de **James Lange theorie** en de **Canon Bard theorie** is dat de **Canon Bard theorie** niet zegt dat je een emotie voelt door arousal. Bij James Lange is emotie *afhankelijk* van arousal en bij Canon Bard zijn arousal en emotie *onafhankelijk* van elkaar.

De laatste theorie, de theorie van **Schachter en Singer** stelt dat emoties niet alleen afhankelijk zijn van lichamelijke reacties, maar ook van iemands oordeel over *waarom* deze lichamelijke reacties ontstaan (persoonlijke interpretatie van arousal). Zoals eerder genoemd, moet iemand dus niet alleen *arousal* ervaren, maar moet dit ook interpreteren voordat er een emotie ontstaat. Deze interpretatie wordt gemaakt via cognitie, dus is er sprake van cognitieve evaluatie. Verschillende reacties kunnen volgens Schachter en Singer dezelfde lichamelijke reactie hebben (iemand kan trillen door angst of door blijdschap), maar de persoon 'kiest' zelf welke emotie wordt gevoeld aan de hand van de omstandigheden. In dit geval zorgt het zien van een beer dus voor trillen, waarna een interpretatie wordt gemaakt (aan de hand van de omgeving: een beer kan gevaarlijk zijn), die vervolgens leidt tot angst.

Simpel gezegd is dit: stimulus → arousal → cognitieve evaluatie (over de arousal) → emotie.

Schachter en Singer theorie. Bron:

<https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

Een nuancering op de theorie van Schachter en Singer is dat mensen niet altijd de omgeving gebruiken bij het interpreteren van hun emoties.

Two-factor theory of emotion van Schachter en Singer

De theorie van Schachter en Singer over emoties noemden zij de **two-factor theory of emotion**. Deze theorie houdt in dat er twee factoren zijn die noodzakelijk zijn voor een emotie. Ten eerste moet de persoon symptomen ervaren van *fysiologische 'arousal'*. Voorbeelden van symptomen hiervan zijn adrenaline en een verhoogde hartslag. Ten tweede moet de persoon een *cognitieve interpretatie* maken die de bron van de *arousal* verklaart. De persoon moet dus de symptomen (zoals een hogere hartslag) koppelen aan iets, wat volgens hen deze symptomen zou veroorzaken. Een gebeurtenis zorgt dus voor symptomen van *arousal*, de persoon interpreteert dit op een bepaalde manier, en dit leidt tot het voelen van een bepaalde emotie.

Het probleem hierbij is dat het kan leiden tot **misattributie**. Dit houdt in dat de persoon de bron van de emotie verkeerd interpreteert. Dit laatste toonden Schachter en Singer aan in hun experiment, waarin ze mensen injecteerden met adrenaline, en zo *arousal* veroorzaakten. In het experiment wist een deel van de groep wel wat de oorzaak was van hun hogere adrenaline, en een ander deel wist dit niet. Na de adrenaline-injectie werd bepaald of het gedrag van andere mensen invloed had op het gedrag van de proefpersonen. Uit de resultaten bleek dat de mensen die niet wisten wat de oorzaak voor hun *arousal* was, meer werden beïnvloed door het gedrag van anderen. Als de andere mensen zich bijvoorbeeld blij gedroegen, gedroegen de proefpersonen zich ook blij. Schachter en Singer verklaarden dit als volgt: *wanneer mensen zich onzeker voelen over hun emotionele staat, interpreteren ze soms hoe ze zich voelen door naar anderen te kijken*.

Een ander voorbeeld van misattributie werd aangetoond in het **Capilano bridge experiment**, wat kan worden gelezen in het artikel van Dutton en Aron (1974). In dit experiment moesten mannelijke deelnemers ofwel over een hoge, gevaarlijke brug lopen (de Capilano brug), ofwel over een lage, veilige brug. Vervolgens moesten ze een test doen, en kregen daarna het telefoonnummer van de vrouw die de test afnam. Er werd gekeken hoeveel van de deelnemers de vrouw na het onderzoek belden. Uit de resultaten bleek dat de mannen die over de gevaarlijke brug moesten lopen, de vrouw vaker belden dan de mannen die over de veilige brug moesten lopen. Dit is te verklaren door misattributie van *arousal*. De hogere brug veroorzaakte meer *arousal*, en de mannen schreven dit ten onrechte toe aan de vrouw, waardoor ze zich meer tot haar aangetrokken voelden.

Artikel: Dutton & Aron (1974)

De hypothese van dit onderzoek luidt dat een aantrekkelijke vrouw als aantrekkelijker zal worden ervaren door mannen die een sterke emotie voelen (angst) wanneer ze haar tegenkomen, dan door mannen die geen sterke emotie voelen wanneer zij haar tegenkomen. Experiment 1 wordt in natuurlijke setting uitgevoerd, experimenten 2 en 3 zijn veld en lab experimenten.

Experiment 1:

Hoe is het onderzoek uitgevoerd?

Dit experiment werd uitgevoerd op 2 bruggen over de Capilano rivier in Vancouver. De *experimentele* brug was de Capilano Canyon Suspension bridge en de *controle* brug was een massief houten brug.

De experimentele brug had arousal opwekkende eigenschappen:

- a) De neiging om te kantelen, te zwaaien en te wiebelen wat de indruk geeft dat je bijna valt.
- b) Hele lage handleuningen van kabel draad.
- c) De brug was erg hoog.

De controle brug was breder en steviger dan de experimentele brug en was niet zo hoog boven de rivier bevestigd. Ook had deze brug hogere handleuningen. De deelnemers waren mannen tussen de 18 en 35 jaar oud en niet in het gezelschap van een vrouw. In totaal namen er 85 mannen deel aan het onderzoek.

Deelnemers werden bij het oversteken van de bruggen benaderd. De vrouwelijke interviewer legde uit dat ze een project had voor haar Psychologie les. Ze vroeg de mannen om een korte vragenlijst in te vullen. Aan de andere kant van de vragenlijst vroeg zij aan de mannen een kort, dramatisch verhaaltje te schrijven over een vrouw die met één hand haar gezicht bedekte en haar andere hand toereikte. Als de deelnemer instemde met het invullen van de korte vragenlijst en het schrijven van het verhaaltje, voerde hij deze taken uit op de brug. De verhalen werden later beoordeeld op seksuele content en kregen scores die varieerden tussen 1 (geen seksuele content) en 5 (zware seksuele content). Nadat de mannen hun vragenlijsten hadden ingevuld bedankte de interviewer hen en bood ze aan om het experiment in detail uit te leggen wanneer ze er de tijd voor had. De interviewer scheurde de hoek van het blaadje af, schreef haar naam en telefoonnummer erop en nodigde elke deelnemer uit om te bellen als hij verder wilde praten. De deelnemers op de *experimentele* brug kregen de naam Gloria te horen en de deelnemers op de *controle* brug kregen de naam Donna te horen; zodat de deelnemers makkelijk geassocieerd konden worden wanneer zij belden.

Een mannelijke interviewer volgde exact dezelfde procedure. De deelnemers kregen weer twee fictieve namen zodat die geassocieerd konden worden wanneer zij contact met de interviewer op zouden nemen.

Wat zijn de resultaten?

In het geval van de vrouwelijke interviewer

Uiteindelijk waren er voor de experimentele brug 20 geldige vragenlijsten (sommige mensen vulden de vragenlijsten in een andere taal in of waren incompleet) en voor de controle brug 18. Deelnemers in de experimentele groep hadden een gemiddelde seksuele beeldscore van 2.47 en deelnemers in de controle groep hadden een gemiddelde seksuele beeldscore van 1.41. Dus de experimentele hypothese werd met deze data geverifieerd.

Een tweede meter voor seksuele aantrekkingskracht was het *aantal* deelnemers die het nummer van de interviewer belde. 18 van de 23 deelnemers die akkoord gingen met het interview accepteerde het telefoonnummer van de vrouw. In de controle groep waren dit er 16 van de 22. In de experimentele groep belde 9 van de 18 deelnemers de vrouw op. In de controle groep belde 2 van de 16. Als we deze gegevens samen nemen (aantal bellers en seksuele beeldscores) dan suggereert deze bevinding dat de deelnemers in de experimentele groep meer aangetrokken waren tot de interviewer.

In het geval van de mannelijke interviewer

Er waren 20 bruikbare vragenlijsten voor zowel de controle brug als voor de experimentele brug. Deelnemers in de experimentele groep hadden een gemiddelde seksuele beeldscore van 0.80 en deelnemers in de controle groep 0.61. Het patroon van de resultaten verkregen door de vrouwelijke interviewer werd niet gereproduceerd door de mannelijke interviewer.

In de experimentele groep accepteerde 7 van de 23 man het nummer van de interviewer. In de controle groep was dit 6 van de 22. In de *experimentele* groep belden 2 deelnemers de interviewer op. In de *controle* groep was dit er 1.

Wat betekenen de resultaten?

Er zijn een paar kritiekpunten.

- Het hoofdprobleem met het onderzoek is dat **de deelnemers toeristen hadden kunnen zijn** (want, toeristische trekpleister) die dan vervolgens niet het nummer van de vrouwelijke interviewer terug belden omdat ze haar toch niet meer zouden zien;
- **Gebrek aan seks** zou ook een rol gespeeld kunnen hebben in de scores die opgeleverd zijn in de aanwezigheid van de aantrekkelijke vrouwelijke interviewer;
- Er kunnen ook verschillen bestaan tussen de **persoonlijkheidsvariabelen** van de deelnemers op de controle brug en de deelnemers op de experimentele brug; mensen die van gevaar en avontuur houden gaan bijvoorbeeld eerder naar de experimentele brug.

Experiment 2:

34 mannen die aan dezelfde criteria voldeden als in experiment 1 brachten een bezoekje aan de suspension bridge. De deelnemers die de brug hadden overgestoken en vervolgens zaten of liepen in een klein parkje werden minstens 10 minuten na het oversteken van de brug benaderd. Dit werd gedaan zodat de achtergebleven angst of opgetogenheid die de deelnemers voelden direct na het oversteken van de brug geen verwarrende factor meer in het onderzoek kon zijn. In dit experiment was er geen mannelijke interviewer. Verder waren alle details in dit experiment identiek aan experiment 1.

Wat waren de resultaten?

In de experimentele groep belde 13 van de 20 mensen die het nummer van de vrouw hadden geaccepteerd haar op. In de controle groep was dit aantal 7 van de 23. Dus het resultaat in gedrag in experiment 1 werd weer bevestigd.

Kritiek

Ook al gedroeg de vrouw zich niet anders in de controle en in de experimentele condities, kan het wel zo zijn dat zij *anders overkwam* in deze condities. Als het feit dat zij anders overkwam in een bepaalde conditie leidde tot verschillen in seksuele aantrekkingskracht, dan kan de schijnbare link tussen emotie en seksuele opwindings kunstmatig blijken te zijn.

Experiment 3:

In dit experiment namen 80 mannelijke eerstejaars studenten van een universiteit deel. De acties van de vrouwelijke confederate waren zorgvuldig ingestudeerd om zo elke mogelijkheid om anders over te komen op verschillende condities te vermijden.

Hoe is het onderzoek uitgevoerd?

Deelnemers betraden een experimentele kamer waarin veel elektrische apparaten stonden. De experimenter verwelkomde de deelnemer en vroeg aan hem of deze nog iemand was tegengekomen die ook op zoek was naar de experimentele kamer. De experimenter ging op zoek naar de andere deelnemer. Hij liet wat kopieën achter van studies waarin de effecten van het toedienen van elektrische schokken op leren en pijn in het algemeen onderzocht werden. De experimenter betrad de kamer met de andere deelnemer. Dit was een aantrekkelijke vrouwelijke confederate. De confederate deed haar jas uit en ging op een stoel zitten, iets voor de deelnemer. De experimenter legde de studie uit en vroeg vervolgens of er mensen waren die toch uiteindelijk niet mee wilden doen aan het experiment. Hij noemde dat er twee levels aan schokken gebruikt zouden worden. De een is heel pijnlijk en de ander voel je niet zoveel van. Wie welke schok zou krijgen moest random bepaald worden, dus de deelnemers moesten een coin flip doen. De experimenter zei vervolgens dat kop de hoogste schok level toegediend krijgt en legde vervolgens uit hoe het leveren van de schokken te werk zal gaan. De experimenter vroeg aan de deelnemers of er nog vragen waren en zei vervolgens dat hij nog wat spullen moest klaarzetten. Hij vroeg de deelnemers of die in de tussentijd een vragenlijst over hun huidige gevoelens in wilden vullen. De confederate stond op, liep voor de deelnemer naar haar jas, zocht naar een potlood en ging weer zitten op haar stoel. De experimenter begeleidde de deelnemer en de confederate vervolgens naar de hokjes waar ze hun vragenlijsten in konden vullen.

Wat waren de resultaten?

- In de condities waarin de deelnemers anticipeerden op het ontvangen van een sterke schok waren de deelnemers banger dan in condities waarin ze anticipeerden op het ontvangen van een kleiner schokje.
- In condities waarin de deelnemers anticipeerden op het ontvangen van een sterke schok in de aanwezigheid van de vrouwelijke mededeelnemer (confederate), gaven de deelnemers aan dat ze minder bang waren dan wanneer er een mannelijke deelnemer aanwezig zou zijn.
- Er waren geen belangrijke verschillen in angst van de deelnemers wanneer de confederate een sterke vs. een lichte schok zou krijgen.
- De verwachtingen van de deelnemers over het toedienen van sterke vs. lichte schok aan de vrouwelijke confederate produceerde **geen** significante stijging in aantrekkingskracht; dus het vrouw-in-nood effect kwam niet tevoorschijn in deze studie.
- Seksuele beeldspraak was hoger wanneer de deelnemer niet alleen een sterke schok verwachtte; maar wanneer *ook* de confederate een sterke schok kon verwachten. Uit de resultaten die voortkwamen wanneer de vrouw een lichte schok verwachtte, kon geen conclusie getrokken worden.

Wat betekenen de resultaten?

De sterke resultaten uit experiment 3 ondersteunen de notie dat sterke emotie de aantrekkingskracht van de vrouwelijke confederate vergroot op de deelnemer. De resultaten bevestigen onder meer ook dat arousal (seksuele) emoties versterkt.

Excitation transfer

Artikel: Meston en Frohlich (2003)

Zillman kwam met het begrip **excitation transfer**. Dit houdt in dat overgebleven *arousal* van één stimulus kan worden overgedragen of toegevoegd aan *arousal* van een tweede stimulus.

Vervolgens denkt de persoon die de *arousal* ervaart dat deze enkel wordt veroorzaakt door de tweede stimulus. Dit werd aangetoond in een experiment, beschreven in het artikel van Meston en Frohlich, 2003, waarin deelnemers een foto moesten beoordelen van iemand van het andere geslacht (van gemiddelde aantrekkelijkheid), ofwel voordat ze in een achtbaan gingen, ofwel na de achtbaanrit. Zij moesten de persoon op de foto beoordelen op aantrekkelijkheid, en *dating desirability*. Uit de resultaten bleek dat deelnemers de mensen op de foto's ná de achtbaanrit aantrekkelijker vonden. In dit geval zijn de symptomen van *arousal* veroorzaakt door de achtbaan (de eerste stimulus), maar werden toegewezen aan de mensen op de foto's (de tweede stimulus). Er was dus sprake van **excitation transfer**. Dit gold echter voor mensen die in de achtbaan gingen met iemand die geen romantische partner was. Als mensen mét een romantische partner in de achtbaan gingen, was er geen significant verschil in hoe ze de persoon op de foto beoordeelden. Het feit dat overgebleven *arousal* van een voorafgaande stimulus een latere emotionele staat kan versterken, komt doordat de *arousal* niet abrupt verdwijnt, maar *langzaam* afneemt.

Of *excitation transfer* plaatsvindt, hangt ervan af of omgevingsfactoren van de originele bron van *arousal* nog duidelijk aanwezig zijn. Wanneer iemand namelijk gemakkelijk zijn *arousal* kan koppelen aan de voorgaande stimulus, zal *excitation transfer* minder snel ontstaan.

Het excitation-transfer model

Zillmann kwam daarnaast met een model over emoties, het **excitation-transfer model**. In dit model wordt gesteld dat emoties, zoals (in dit voorbeeld) agressie, een functie zijn van drie factoren:

- Aangeleerd agressief gedrag;
- *Arousal* van een andere bron;
- Iemand's interpretatie van de *arousal*, zodat een agressieve reactie passend lijkt.

Hieruit blijkt dat de *arousal* die iemand in de ene situatie ervaart, kan worden overgedragen naar een nieuwe situatie, wat een agressieve reactie veroorzaakt in de tweede situatie. Als iemand bijvoorbeeld naar de sportschool is geweest (en hierdoor nog *arousal* ervaart), zal deze persoon agressiever zijn in het verkeer (dit is dan de tweede bron die *arousal* veroorzaakt).

Verschil tussen misattributie en excitation transfer

Het is belangrijk om een onderscheid te maken tussen misattributie (van Schachter en Singer) en excitation transfer (van Zillmann). Het belangrijkste verschil is de *tijd*.

Bij *misattributie* veroorzaakt de ene stimulus *arousal* op hetzelfde moment als de tweede stimulus, en wordt dit toegewezen aan de tweede stimulus (voorbeeld: het brug experiment, omdat de deelnemers tegelijkertijd *arousal* ervaarden door de brug en de vrouw zagen).

Bij *excitation transfer* wordt de overgebleven *arousal* van de eerste stimulus op een later moment toegeschreven aan een tweede stimulus, of veroorzaakt op een later moment een reactie in een nieuwe situatie (voorbeeld: het achtbaan experiment, omdat de deelnemers de mensen op de foto's als aantrekkelijker beoordeelden ná de achtbaanrit, dus op een ander moment).

Probleem 2. Whodunnit?

Introductie

Dit hoofdstuk komt overeen met de studiestof zoals deze is behandeld in paragrafen 3.1.1 t/m 3.6.2 van de verplichte literatuur. De verplichte literatuur voor deze werkgroep bestaat uit: Kassin, Fein & Markus H10; Forsyth H7; Hogg & Vaughan H13; artikel van Darley & Latané (1968): Bystander intervention in emergencies: Diffusion of responsibility; artikel van Kassin & Saul (2017): The killing of Kitty Genovese: What else does this case tell us?; Artikel van Liebst & Philpot (2019): Social relations and presence of others predict bystander intervention: Evidence from violent incidents captured on CCTV.

Hulpgedrag

Volgens Darley en Latané zijn er vijf stappen die leiden tot het bieden van hulp in een situatie die hierom vraagt (of het niet bieden van hulp):

1. Opmerken dat er iets aan de hand is;
2. Doorhebben dat het gaat om een noodgeval;
3. Verantwoordelijkheid nemen om te helpen;
4. Beslissen hoe te helpen;
5. Daadwerkelijk helpen (of niet).

Bij elke stap kan ons hulpgedrag worden gehinderd door bepaalde obstakels.

Opmerken dat er iets aan de hand is

Bij de eerste stap zorgt afleiding, *self-concerns* (met onszelf bezig zijn), en **stimulus overload** (het idee dat we in een drukke stad niet alles meekrijgen wat er gebeurt) ervoor dat we niet opmerken dat er iets aan de hand is.

Doorhebben dat het gaat om een noodgeval

Bij de tweede stap kan er sprake zijn van *ambigüiteit* (de situatie kan op meerdere manieren worden geïnterpreteerd) of *pluralistic ignorance*, waardoor we misschien niet doorhebben dat het gaat om een noodgeval. **Pluralistic ignorance** is een misverstand wanneer mensen van een groep zich niet realiseren dat anderen dezelfde perceptie hebben als zij. Met als resultaat dat mensen het gedrag gaan kopiëren van anderen, omdat ze denken dat zij wél zullen weten hoe de situatie in elkaar zit. Hierdoor grijpt vaak niemand in bij een noodgeval. Stel er is een noodgeval en je ziet dat de burens niet reageren op de situatie, kopieer je dit gedrag omdat je denkt dat je burens het goed hebben ingeschat. Terwijl de burens waarschijnlijk ook naar jou kijken voor hulp (en de gedachten dus hetzelfde zijn). Hierdoor grijpen zowel de burens als jij niet in.

Verantwoordelijkheid nemen om te helpen

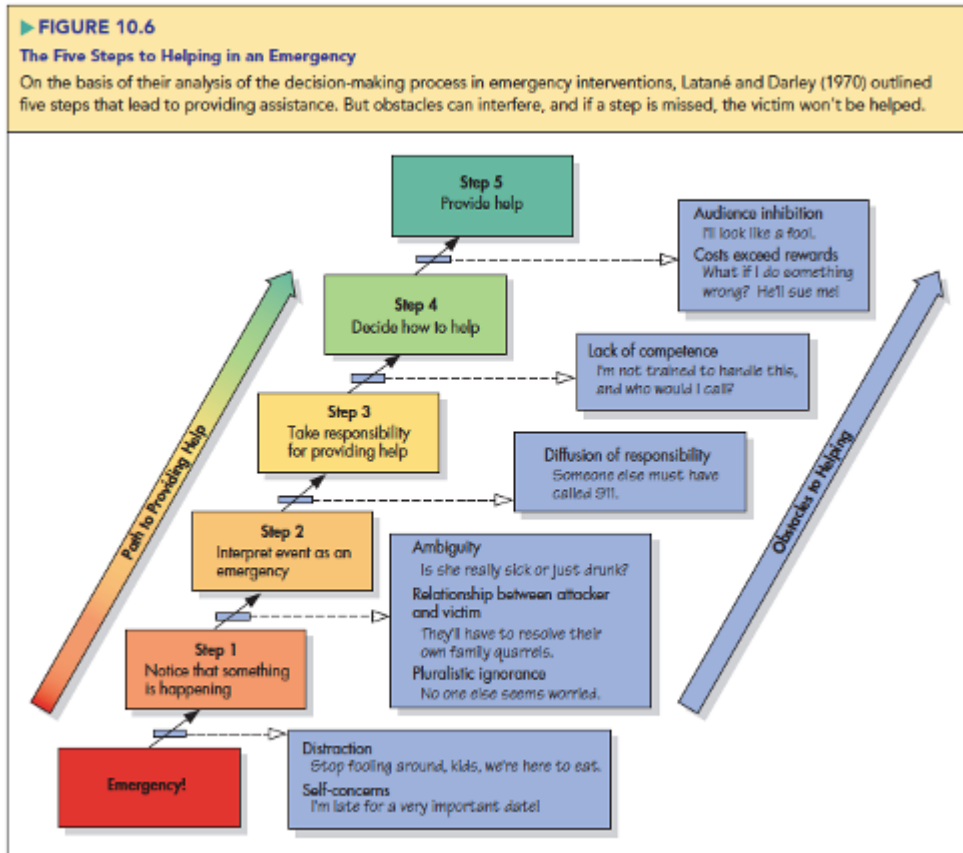
Het obstakel bij de derde stap is **diffusion of responsibility**. Dit houdt in dat mensen het idee hebben dat anderen verantwoordelijkheid zullen (of moeten) nemen door hulp te bieden.

Beslissen hoe te helpen

Bij de vierde stap kan weinig competentie (of het gevoel dat men niet competent is) een obstakel zijn. Als iemand denkt dat hij geen hulp zal kunnen bieden in een situatie, zal hij deze beslissing ook niet snel maken. Een sterke man zal bijvoorbeeld eerder ingrijpen bij een gewelddadige ruzie dan een jonge, onzekere vrouw.

Daadwerkelijk helpen (of niet)

De obstakels bij de laatste stap zijn: angst voor de consequenties (iemand kan bijvoorbeeld bang zijn dat hij zichzelf in gevaar brengt door te helpen) en **audience inhibition**. Dit laatste houdt in dat mensen niet willen helpen omdat ze bang zijn dat ze een slechte indruk zullen maken op andere toeschouwers (bijvoorbeeld doordat ze zichzelf voor gek zetten). Deze obstakels kunnen ons in elke stap hinderen, en er uiteindelijk voor zorgen dat we geen hulp bieden.

De vijf stappen voor het helpen bij een noodgeval volgens het model van Latané en Darley. Bron: *Social psychology, 8th Edition, Hogg & Vaughan.*

Het bystander effect

Na de moord op Kitty Genovese (deze wordt later in meer detail besproken) kwamen Darley en Latané met het **bystander effect**. Dit houdt in dat mensen minder snel zullen helpen als er anderen aanwezig zijn. Hoe meer mensen aanwezig zijn, hoe kleiner de kans is op hulp.

Volgens Darley en Latané zijn er verschillende **oorzaken** voor het *bystander effect*:

- *Audience inhibition*: mensen reageren niet uit angst voor een negatieve reactie van de andere omstanders;
- *Normatieve invloed*: we hebben geleerd dat we ons niet met anderen moeten bemoeien, dus we doen dit ook niet snel;
- *Sociale invloed*: mensen kijken eerst hoe anderen reageren (omdat de situatie ambigu is), wat kan leiden tot *pluralistic ignorance*;
- *Diffusion of responsibility*: mensen vinden dat iemand anders ook verantwoordelijkheid kan nemen. Dit ontstaat niet wanneer er maar één omstander is, en het wordt verminderd wanneer omstanders het slachtoffer of elkaar kennen.

Factoren die invloed hebben op het *bystander effect*

Er zijn verschillende factoren die kunnen bepalen of het *bystander effect* wel of niet bestaat:

- Het gevaar van de situatie: hoe gevaarlijker de situatie is, hoe minder het *bystander effect* plaatsvindt. Dit komt omdat gevaarlijke situaties makkelijker worden geïnterpreteerd als noodgeval en dus minder ambigu is. Daarnaast zorgt de aanwezigheid van anderen voor fysieke steun, wat nodig is in gevaarlijke situaties en kunnen sommige gevaarlijke situaties alleen opgelost worden door samen te werken met anderen;
- Ambigüiteit/onduidelijkheid van de situatie: hoe onduidelijker de situatie is, hoe meer het *bystander effect* toeneemt. Als het niet meteen duidelijk is dat het gaat om een noodgeval zullen mensen minder snel hulp aanbieden;
- Gevolgen: het *bystander effect* neemt toe als het verlenen van hulp meer gevolgen heeft, bijvoorbeeld als het gevaarlijker is om te helpen;
- Omgeving: het *bystander effect* neemt af als de persoon de omgeving kent;
- Gelijkenis met het slachtoffer: het *bystander effect* neemt af wanneer de persoon zich identificeert met het slachtoffer;
- Relatie met het slachtoffer: het *bystander effect* neemt af als de persoon het slachtoffer kent;
- Relatie met de andere toeschouwers: het *bystander effect* neemt af als toeschouwers elkaar kennen;
- Culturele verschillen: deze kunnen leiden tot het *bystander effect*, bijvoorbeeld als het slachtoffer deel uitmaakt van een andere groep;
- *Diffusion of responsibility*: het *bystander effect* neemt toe als er meer mensen aanwezig zijn om de verantwoordelijkheid op af te schuiven;
- Persoonlijk maken: het *bystander effect* neemt af wanneer het slachtoffer iemand specifiek, bij naam, om hulp vraagt;
- Groeps grootte: het *bystander effect* neemt toe bij een grotere groep, omdat er dan ook meer mensen zijn om de verantwoordelijkheid op af te schuiven.

Bijzonder is dat ook *priming* een rol speelt: het *bystander effect* neemt toe wanneer iemand alleen maar denkt, of zich voorstelt, dat er anderen aanwezig zijn, zelfs als deze er niet zijn. Daarnaast spelen persoonlijke eigenschappen van mensen een rol in of het *bystander effect* wel of niet ontstaat. Zo vertonen mensen die relatief nederig en 'overeenkomstig' (*agreeable*) zijn, over het algemeen meer hulpgedrag. Andere persoonsfactoren die een rol spelen zijn: empathie, altruïsme (onbaatzuchtigheid), cultuur en culturele normen. Ook iemands status of gevoel van competentie speelt mee (als iemand een hogere status heeft of meer gevoel van competentie, is de kans op helpen groter). Daarnaast speelt iemands stemming een rol (mensen helpen bijvoorbeeld eerder als ze in een goede bui zijn, of als ze zich schuldig voelen).

Het *bystander-calculus* model

Tot slot is er nog het ***bystander-calculus* model**, door Piliavin, dat een rol speelt in of we wel hulp bieden of niet. Wanneer we iemand in nood zien, krijgen we onprettige *arousal*, en we willen iets doen om dit te reduceren. Mensen wegen dan de kosten van helpen af tegen de kosten van niet helpen, en de beloningen. Het model bestaat uit drie fases:

1. Fysiologische *arousal*: hoe groter de noodzaak van het slachtoffer, hoe erger het fysieke *arousal*. Het is dan ook hoe meer *arousal*, hoe groter de kans is dat de toeschouwer gaat helpen. Dit spreekt het artikel van Liebst, Philpot., et al (2019) tegen, dit artikel wordt twee bladzijden hieronder besproken.
2. Labellen van het *arousal*: het *arousal* op zich produceert geen specifieke emotie, maar de cognitie en gedachtes van mensen spelen een belangrijke rol bij bepalen van de aard van de emoties die ze voelen. Toeschouwers kunnen bijvoorbeeld empathie ervaren, wanneer ze zich identificeren met het slachtoffer.
3. Evalueren van de consequenties: de toeschouwer gaat de consequenties evalueren van het helpen voordat er actie wordt ondernomen. Om uiteindelijk te kiezen voor actie die het *arousal* zal verminderen met de minste kosten. De belangrijkste nadelen bij deze overweging zijn tijd en moeite. Hoe groter deze nadelen, hoe kleiner de kans is dat de persoon helpt.

Dit model is vergelijkbaar met het ***arousal cost-reward* model**.

Experimenten naar het *bystander* effect

Er zijn verschillende experimenten die naar het *bystander effect* hebben gekeken. Zo is er een experiment uitgevoerd waarin studenten een toets moesten maken, en ofwel alleen, ofwel met twee andere studenten, ofwel met twee *confederates* waren (*confederates* zijn mensen die bij het experiment horen, maar dit niet laten merken). Vervolgens werd er rook in de kamer gepompt (de *confederates* reageerden hier niet op). Uit de resultaten bleek dat studenten de rook alleen melden als ze in hun eentje in de kamer waren. Hoe erg de rook ook werd, als er andere mensen bij waren, deden ze hier niets aan. Dit is te verklaren aan de hand van de hierboven genoemde factoren van het *bystander effect*. Een ander experiment wordt hieronder uitgewerkt.

Three-in-one experiment

Bij dit experiment bevonden de deelnemers zich in een afgesloten hokje met twee TV monitoren en een camera. Monitor 1 liet een controlekamer zien met een schok apparaat, monitor 2 kon een mede-deelnemer laten zien en de camera kon henzelf laten zien aan de mede-deelnemer. Er waren vijf condities, waarbij ze gingen kijken hoeveel hulp er werd gegeven aan de persoon in de schok kamer:

1. Alleen zijn. De camera is op het plafond gericht en de camera van de buurman ook. De deelnemer ziet niemand en niemand ziet de deelnemer. De deelnemer heeft het idee dat er geen mede-deelnemer is;
2. *Diffusion of responsibility*. De deelnemer weet nu wel dat er een mede-deelnemer aanwezig is, maar kan deze persoon nog steeds niet zien en niemand kan de deelnemer zien;
3. *Diffusion* + sociale invloed. De deelnemer ziet op monitor 2 de mede-deelnemer, maar de camera staat uit dus de deelnemer kan door niemand worden gezien.
4. *Diffusion* + *audience inhibition*. De camera staat aan en de deelnemer kan dus worden gezien door de mede-deelnemer, maar monitor 2 staat uit dus de deelnemer ziet zelf de mede-deelnemer niet;
5. *Diffusion* + sociale invloed + *audience inhibition*. De camera en monitor staan beide aan, dus de deelnemers kunnen elkaar zien.

Uit de resultaten van het experiment kwam dat hoe meer communicatie er mogelijk was, waarbij de laatste conditie dus de meeste communicatie biedt, hoe minder hulp er werd gegeven. Er werd dus het meeste hulp geboden bij de conditie met het minst communicatie, oftewel waarbij ze dachten dat ze alleen waren. Er was geen verschil tussen de conditie met sociale invloed en *audience inhibition*. Dit betekent dus dat het niet uitmaakt of de deelnemer gezien wordt of de deelnemer alleen de ander kan zien.

Artikel 1: Darley & Latané (1968)

Dit artikel gaat over het *bystander effect*. Dit houdt in dat, wanneer er veel mensen bij een ongeval zijn, mensen niet reageren *omdat* er veel mensen zijn. Hiervoor zijn verschillende redenen:

- De verantwoordelijkheid om te helpen wordt verdeeld onder de omstanders (*diffusion of responsibility*);
- De mogelijke schuld wordt verdeeld onder de omstanders;
- Als het gedrag van de toeschouwers niet kan worden geobserveerd, kan iedereen denken dat de ander al actie heeft genomen. 'Iemand anders heeft vast al actie ondernomen'. Vaak denken mensen dan dat als zij ook nog actie ondernemen dit verwarrend of schadelijk zijn. Dit is bijvoorbeeld als er iets op straat gebeurt en de toeschouwers dit vanuit hun raam kunnen observeren, maar dus niet kunnen zien of hun burens al de politie hebben gebeld.

Darley en Latané testten hun hypothese dat meer omstanders bij een noodgeval ertoe zou leiden dat mensen minder snel zouden helpen. In het experiment moesten studenten via een intercom praten. Op een gegeven moment hoorden ze dat een andere 'student' een beroerte kreeg (dit was een *confederate* die deed alsof). Er waren twee situaties: de studenten dachten dat ze alleen waren, of dat er anderen aanwezig waren die het ook hoorden. Uit de resultaten kwam duidelijk het *bystander effect* naar voren. Studenten die dachten dat zij als enige de beroerte hoorden, waren sneller met helpen, terwijl studenten die dachten dat er meer omstanders aanwezig waren minder snel hielpen of zelfs helemaal niet. De conclusie van dit experiment is dus dat de aanwezigheid van andere omstanders iemands gevoel van verantwoordelijkheid vermindert en mensen weerhoudt om te helpen in een noodsituatie. Een belangrijk punt van discussie is wel dat de mensen die niet hielpen, achteraf wel het meest bezorgd waren om het welzijn van de persoon.

Artikel 2: Liebst, Philpot., et al (2019)

Dit artikel onderzoekt of sociale relaties tussen het slachtoffer en de toeschouwer het *bystander effect* beïnvloeden en of er een verschil is tussen gewelddadige noodgevallen en situaties die minder dringend zijn. Er zijn drie hypothesen: De eerste hypothese stelt dat er een omgekeerd *bystander effect* is in gewelddadige noodgevallen, dit is uiteindelijk niet waar, er is juist een versterkt *bystander effect* in gewelddadige noodgevallen. De tweede hypothese stelt dat het *bystander effect* afneemt als het slachtoffer een sociale relatie heeft met een toeschouwer, later blijkt dat dit waar is. De derde hypothese stelt dat het effect dat het aantal sociale relaties heeft op het *bystander effect* groter is dan het effect dat het aantal toeschouwers heeft op het *bystander effect*, deze hypothese is correct. Er zijn drie limitaties aan dit onderzoek, de eerste is dat de gebruikte ongevallen van het politiearchief komen, het nadeel hiervan is dat deze vaak alleen de heftige ongevallen bevatten, dit kan effect hebben op de uitkomst. De tweede limitatie is dat de situaties zijn bekeken via camerabeelden, dit kan ervoor zorgen dat een situatie niet in zijn geheel gezien kan worden, waardoor de situaties verkeerd ingeschat kunnen zijn. De laatste limitatie is dat het mogelijk is dat de codeer-mensen (de mensen die de beelden bekeken en de situatie opschreef in codes zodat het verwerkt kan worden) onbewust de relatie tussen het slachtoffer en de toeschouwers afleidde aan de hand van of ze hielpen of niet, hierdoor zou het onderzoek naar hypothese 2 niet betrouwbaar zijn.

Artikel 3: Kassin & Saul (2017)

De moord van Kitty Genovese is een bekend verhaal binnen de psychologie, en specifiek voor het *bystander effect*. Kitty Genovese werd in 1964 vermoord, omdat geen van de 38 toeschouwers de politie belde tot het te laat was. In het nieuws werd het verhaal gelijk opgepakt met bovenstaande als headline. Later pleegde de gevluchte moordenaar een diefstal. De burens zagen dit gebeuren en ondernamen actie. De moordenaar werd opgepakt, waarna hij drie gepleegde moorden bekende. Dit deel van het verhaal bleef echter onopgemerkt. Uiteindelijk werd de moordenaar, wiens verhaal juist zo bekend was geworden door het feit dat toeschouwers geen actie ondernamen, gepakt door toeschouwers. Daarnaast gaf de broer van Kitty Genovese aan, die in 2015 een documentaire maakte over de moord, dat het verhaal over toeschouwers die niks deden onjuist was. Hij noemde onder andere de man die uit het raam riep waardoor de moordenaar weg rende, de vrouw die de politie wél belde en de buurvrouw die Kitty vasthield terwijl ze overleed. Hoewel deze zaak ervoor heeft gezorgd dat het *bystander effect* werd geboren, heeft het pakken van de moordenaar zes dagen later er ook voor gezorgd dat we weten dat het *bystander effect* afhankelijk is van situationele en sociale factoren. Er is dus in het onderzoek veel gekeken naar de negatieve kant van het *bystander effect* terwijl dit vaak niet het gehele verhaal is.

Oefenvragen Problemen

Probleem 1

1. John loopt in het bos. Als hij zich omdraait staat hij opeens oog in oog met een beer. Hij schrikt heel erg en is bang dat de beer hem iets aan kan doen. Als hij daarna naar beneden kijkt ziet hij dat zijn handen trillen. Bij welke theorie over *arousal* en emotie past dit scenario het best?

- A. Cannon-Bard theorie
- B. Common sense theorie
- C. Schachter en Singer theorie
- D. James Lange theorie

2. Pieter moet rennen voor zijn trein, maar haalt het op het nippertje. Eenmaal in de trein is een vrouw luid aan het bellen. Pieter reageert hier extreem boos op. Waar is dit een voorbeeld van?

- A. Misattributie
- B. Excitation transfer
- C. Geen van beide
- D. Allebei

Probleem 2

3. Volgens het model van Darley en Latané zijn er vijf stappen die leiden tot het bieden van hulp in een situatie die hierom vraagt. Voor welke stap is het begrip *pluralistic ignorance* een obstakel?

- A. Opmerken dat er iets aan de hand is
- B. Doorhebben dat het gaat om een noodgeval
- C. Verantwoordelijkheid nemen om te helpen
- D. Beslissen om te helpen

4. Wat is **geen** oorzaak van het bystander effect?

- A. Obedience
- B. Normatieve invloed
- C. Audience inhibition
- D. Sociale invloed

Antwoorden oefenvragen problemen

1. B
2. B
3. B
4. A

Nawoord

Hèhè, het is je gelukt! Je hebt jouw samenvatting uitgelezen.

Wil je meer vertrouwen tanken voor het tentamen? Geen paniek! Wij kunnen je verder helpen in de vorm van handige abonnementen. Met een abonnement ontvang jij de samenvattingen altijd met korting en als eerste in huis! Nieuwsgierig geworden naar een abonnement? Bekijk dan onze website!

Nu 1 MAAND GRATIS bij een abonnement!

Wil jij de Slim Academy samenvattingen van jouw vakken altijd als eerste in huis hebben zodat jij op tijd kan beginnen met studeren? Gebruik dan de kortingscode STARTSLIM bij het afsluiten van een abonnement en krijg de eerste maand van jouw abonnement helemaal gratis!

Ga hiervoor naar www.slimacademy.nl en kies je jaar. Deze code is geldig t/m 30 september 2022.

Werken bij

Slim Academy is altijd op zoek naar gemotiveerde studenten! Lijkt het je leuk om bij ons aan de slag te gaan met het samenvatten en nakijken van samenvattingen? Dan is de rol van Studieheld zeker iets voor jou. Je kunt **werken vanuit huis**, krijgt een **riante vergoeding** en je hebt een studiegerelateerde bijbaan die **goed op je cv** staat. Heb je interesse? Stuur dan jouw motivatie en cv naar klantenservice@slimacademy.nl.

Kom in contact met Slim Academy

Wil je op de hoogte blijven van de ontwikkelingen bij Slim Academy? Kom in contact via:

www.slimacademy.nl

@SlimAcademy.nl

klantenservice@slimacademy.nl

010 214 32 45

We wensen je veel succes met studeren en het halen van jouw tentamens!

Team Slim Academy

Join de WhatsApp groep

- ✓ Chat met jouw mede-studenten
- ✓ Stel al jouw (studie)vragen aan onze studie-experts
- ✓ Krijg extra oefenvragen om jouw kennis te testen
- ✓ Krijg gratis voorbeeldsamenvattingen en supplementen

Scan de QR code hiernaast en blijf altijd up-to-date!

10.000 studenten joinde vorig jaar

Preface

Dear student,

You are now reading the free sample of the Social Psychology: People in Groups summary for the study Psychology. Slim Academy summarized all the mandatory course literature you need to know for your exam, so that you may study in the best possible way. We would like to wish you good luck with studying!

Get your 1ST MONTH for FREE when taking out a subscription

Would you like to receive the Slim Academy summaries of your courses as soon as possible? Use the discount code STARTSMART when you take out a subscription and get the first month of your subscription for free! Check out our subscription on www.SlimAcademy.nl and use the discount code during the checkout process. This code is valid until September 30, 2022.

Join our team

Slim Academy is always looking for motivated students! Would you like to work with us to summarize and review summaries? Then the role of StudyHero is definitely something for you. You can work from home, receive a generous compensation, and you have a study-related side job that looks good on your resume. Are you interested? Send your motivation and resume to klantenservice@slimacademy.nl.

Copyrights Reserved

Please note that our summaries are protected by copyright law. That means that reselling or sharing our physical and/or digital summaries is illegal. In order for us to continue offering summaries to you, please purchase your own copy. If you have any questions or wish to report any copyright violations, you can contact us at klantenservice@slimacademy.nl.

Stay in contact with Slim Academy

Do you want to stay informed about the developments at Slim Academy? Get in contact via:
www.slimacademy.nl
[@SlimAcademy.nl](https://www.instagram.com/SlimAcademy.nl)
klantenservice@slimacademy.nl
010 214 32 45

We would like to wish you good luck with studying and passing your exams!

Team Slim Academy

P.S. This summary is written in accordance with the author's own perception. It is still a summary that serves as an addition to the mandatory literature, not as a replacement!

Join the WhatsApp group

- ✓ Chat with your fellow students
- ✓ Ask all your questions to our study-experts
- ✓ Get extra practice questions to test your knowledge
- ✓ Get free example summaries and supplements

Scan the QR code and always stay up-to-date!

10,000 students joined last year

Table of Contents

Preface	22
Table of Contents	23
Information about the course	24
Problem 1. Head in the clouds	25
Problem 2. Whodunnit?	32
Practice Questions Problems	38
Answers practice questions problems	39
Epilogue	40

Information about the course

You are about to read the summary of the first course of the Bachelor psychology. In general, this profession is not that difficult. It's easy to apply to yourself and to society, but this is the first subject and it's always a matter of how everything works. But don't worry, we've written this summary with the aim of helping you through this profession. Several top students, who have recently taken this course, have shared their expertise and worked on this summary, to help you with the things that most students struggle with when studying People in Groups.

The exam

Your final grade for this course consists of 3 parts:

- Examination
- Professional behaviour
- Presence

For professional behaviour and presence, it is only important that you achieve a pass. The exam will therefore determine 100% of your final mark.

Studyhelp	What?	When?
Literature and Tutorials	These summaries cover all the problems through literature and related articles	1.5 weeks before the exam on paper and a weekly digital update!
Lectures	This summary covers all relevant exam material from the lectures, including practice questions.	1.5 weeks before the exam on paper and a weekly digital update!

What is the best way to study?

Repeating is the key to a good grade for this exam. Because there are also many ways to ask questions in this course, with many possible variations, you should try to create as many practice questions as possible. This way you can answer the more complicated questions of the exam. You can find these exercises in this booklet.

Format of the summary

Our summary for this course consists of two parts. We made sure that we published the summary from the literature as early as possible at the beginning of the block. This allows you to prepare your lectures and start studying on time. In the lecture summary we have summarized all the information from the lectures so that you can also clearly see what the teacher himself has emphasized.

For the latest lectures we will publish extra supplements, which you can download from our website www.slimacademy.nl.

Good luck studying!

Problem 1. Head in the clouds

Introduction

This chapter corresponds to the study material as dealt within sections 3.1.1 to 3.6.2 of the compulsory literature. The literature for this problem was distributed in the tutorial groups. In addition, there were articles: Meston & Frohlich (2003): Love at First Fright: Partner Salience Moderates Roller-Coaster-Induced Excitation Transfer; article by Dutton & Aron (1974): Some evidence for heightened sexual attraction under conditions of high anxiety.

Arousal and emotions

Before the various theories about *arousal* and emotions are discussed, we will discuss what *arousal* actually is. **Arousal** is a state of physical arousal; a kind of physiologically activated state. This is expressed, for example, by a higher heart rate, trembling hands, or sweating. In addition, *arousal* has an effect on our emotions, as the experiments mentioned below show. *Arousal* can amplify emotions, and this can be both positive and negative. For example, it can ensure that someone judges an attractive person as even more attractive, but also that someone judges an unattractive person as even less attractive.

Theories about arousal and emotions

Several theories have been made about the relationship between *arousal* and emotions. First, there is the **common sense theory**. According to this theory, a stimulus causes an emotion, which then causes a physical change. For example, someone sees a bear (stimulus), feels fear (emotion), and this causes the person to vibrate (*arousal*).

Simply put, this is: stimulus → emotion → *arousal*.

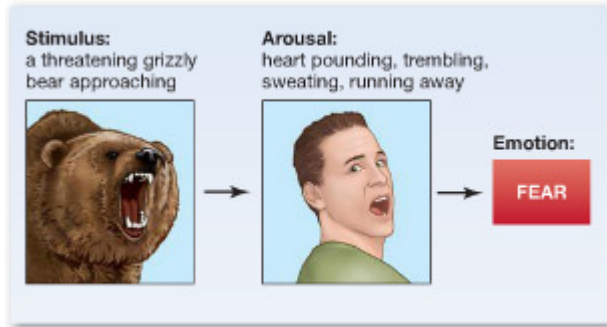

Common sense theory. Source:

<https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

A second theory is the theory of **James Lange**. This theory states that we must first be **aware** of a physical change before we feel an emotion. So a stimulus first causes a physical change, and this causes an emotion. In this case, someone sees a bear and vibrates because of this, becomes aware of the change in the body, which causes the emotion anxiety. So you feel fear, because you're going to vibrate.

Simply put, this is: stimulus → *arousal* → emotion.

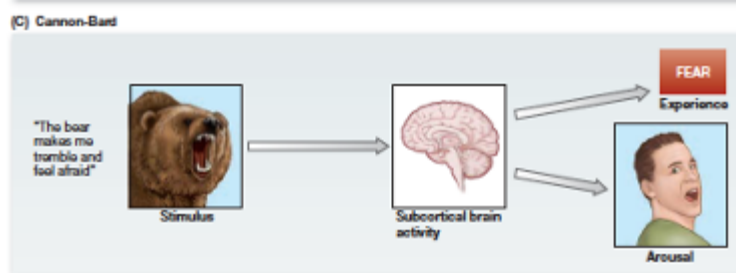
James Long theory. Source: <https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

Cannon Bard criticized James Lange's theory. James Lange's theory does not involve cognitive evaluation. To feel an emotion, not only a physical change, but also a cognitive interpretation would be needed. Cannon Bard came up with his own theory.

Another **criticism of** the James Lange theory; the study in which the participants received an adrenaline injection. The participants who knew they were receiving an adrenaline injection and were informed about the possible effects on the body did not feel anxious or angry the moment they became aware of their physical arousal. They knew where the arousal came from.

According to Cannon Bard's theory, a stimulus causes brain **activity**, which *simultaneously* causes physical changes and the emotion itself. According to this theory, it is not easy to distinguish between the different physical reactions that are associated with different emotions. For example, you can tremble out of fear, but also out of joy. In this case, seeing a bear causes brain activity, which then causes anxiety and trembling at the same time. In this theory, *arousal* and emotions arise independently of each other.

Simply put, this is: stimulus → brain activity → *arousal* and emotion.

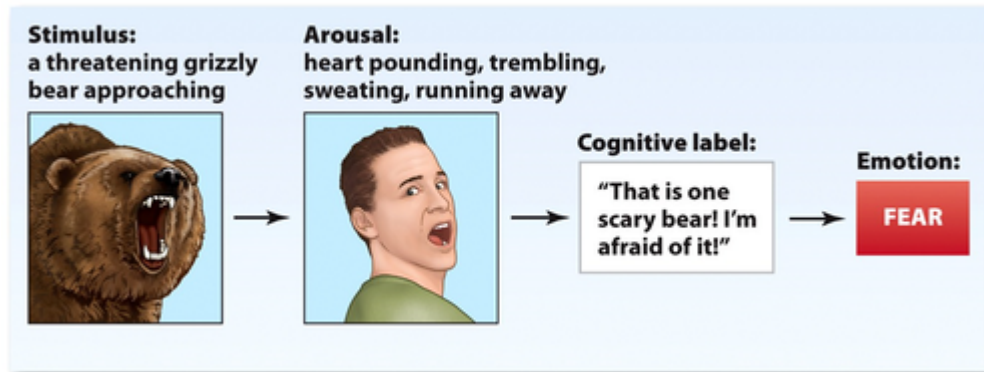

Cannon-Bard theory. Source: <https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

The **difference** between the James Lange **theory** and the **Cannon Bard theory** is that the **Cannon Bard theory** does not say that you feel an emotion by arousal. With James Lange, emotion depends *on* arousal and with Canon Bard arousal and emotion are *independent of* each other.

The last theory, the theory of **Schachter and Singer** states that emotions depend not only on physical reactions, but also on one's judgment of *why* these physical reactions arise (personal interpretation of arousal). As Schachter called, a person must not only experience *arousal*, but must also interpret it before an emotion arises. This interpretation is made through cognition, so there is cognitive evaluation. According to Schachter and Singer, different reactions can have the same physical reaction (someone can tremble through fear or joy), but the person 'chooses' which emotion is felt according to the circumstances. Thus, in this case, seeing a bear causes trembling, when an interpretation is made (based on the environment: a bear can be dangerous), which then leads to fear.

Simply put, this is: stimulus → *arousal* → cognitive evaluation (about the *arousal*) → emotion.

Schachter and Singer theory. Source:

<https://quizlet.com/235525797/ap-psychology-myers-8th-edition-chapter-13-flash-cards/>

A nuance to Schachter and Singer's theory is that people do not always use the environment when interpreting their emotions.

Two-factor theory of emotion van Schachter and Singer

Schachter and Singer's theory about emotions they called the **two-factor theory** of emotion. This theory implies that there are two factors that are necessary for an emotion. First, the person should experience symptoms of *physiological arousal*. Examples of symptoms of this are adrenaline and an increase in heart rate. Secondly, the person must make a *cognitive interpretation* that explains the source of the *arousal*. So, the person has to link the symptoms (such as a higher heart rate) to something, which they believe would cause these symptoms. Thus, an event causes symptoms of *arousal*, the person interprets this in a certain way, and this leads to feeling a certain emotion.

The problem with this is that it can lead to **misattribution**. This means that the person misinterprets the source of the emotion. Schachter and Singer demonstrated the latter in their experiment, in which they injected people with adrenaline, causing *arousal*. In the experiment, part of the group knew what was causing their higher adrenaline, and another part did not know this. After the adrenaline injection, it was determined whether the behaviour of other people affected the behaviour of the subjects. The results showed that the people who did not know what caused their *arousal* were more influenced by the behaviour of others. For example, if the other people behaved happily, the subjects also behaved happily. Schachter and Singer explained this as follows: *when people feel insecure about their emotional state, they sometimes interpret how they feel by looking at others.*

Another example of misattribution was demonstrated in the **Capilano bridge experiment**, which can be read in the article by Dutton and Aron (1974). In this experiment, male participants had to walk either over a high, dangerous bridge (the Capilano bridge), or over a low, safe bridge. They then had to take a test, and then were given the phone number of the woman who took the test. It looked at how many of the participants called the woman after the study. The results showed that the men who had to walk over the dangerous bridge called the woman more often than the men who had to walk over the safe bridge. This can be explained by misattribution of *arousal*. The higher bridge caused more *arousal*, and the men wrongly attributed this to the woman, which made them feel more attracted to her.

Article: Dutton & Aron (1974)

The hypothesis of this research is that an attractive woman will be experienced as more attractive by men who feel a strong emotion (fear) when they encounter her, than by men who do not feel a strong emotion when they encounter her. Experiment 1 is performed in a natural setting, experiments 2 and 3 are sheets and lab experiments.

Experiment 1:

How was the study conducted?

This experiment was conducted on 2 bridges over the Capilano River in Vancouver. The *experimental* bridge was the Capilano Canyon Suspension bridge and the *control* bridge was a solid wood bridge.

The experimental bridge had arousal exciting features:

- a) The tendency to tilt, wave and wobble which gives the impression that you are about to fall.
- b) Whole lay handrails of cable wire.
- c) The bridge was very high.

The control bridge was wider and sturdier than the experimental bridge and was not attached as high above the river. Also this bridge had higher handles. The participants were men between 18 and 35 years old and not in the company of a woman. A total of 85 men took part in the study.

Participants were approached as they crossed the bridges. The female interviewer explained that she had a project for her Psychology class. She asked the men to fill out a short questionnaire. On the other side of the questionnaire, she asked the men to write a short, dramatic story about a woman who covered her face with one hand and handed her other hand. If the participant agreed to fill in the short questionnaire and write the story, he performed these tasks on the bridge. The stories were later rated for sexual content and received scores that ranged between 1 (no sexual content) and 5 (heavy sexual content). After the men filled out their questionnaires, the interviewer thanked them and offered to explain the experiment in detail when she had the time. The interviewer tore off the corner of the paper, wrote her name and phone number on it, and invited each participant to call if he wanted to talk further. The participants on the *experimental* bridge were given the name Gloria and the participants on the *control* bridge were told the name Donna; so that the participants could easily be classified when they called. A male interviewer followed the exact same procedure. The participants were given two fictitious names so that they could be classified when they contacted the interviewer.

What are the results?

In the case of the female interviewer

In the end, there were 20 valid questionnaires for the experimental bridge (some people filled out the questionnaires in another language or were incomplete) and for the control bridge 18. Participants in the experimental group had an average sexual rate of 2.47 and participants in the control group had an average sexual image score of 1.41. So the experimental hypothesis was verified with this data.

A second meter for sexual attraction was the *number* of participants who called the interviewer's number. 18 of the 23 participants who agreed to the interview accepted the woman's phone number. In the control group, this was 16 out of 22.

In the experimental group, 9 of the 18 participants called the woman. In the control group, 2 out of 16 called. If we take these data together (number of callers and sexual image scores) then this finding suggests that the participants in the experimental group were more attracted to the interviewer.

In the case of the male interviewer

There were 20 useful questionnaires for both the control bridge and for the experimental bridge. Participants in the experimental group had an average sexual picture score of 0.80 and participants in the control group 0.61. The pattern of results obtained by the female interviewer was not reproduced by the male interviewer.

In the experimental group, 7 of the 23 men accepted the interviewer's number. In the control group this was 6 out of 22. In the *experimental group*, 2 participants called the interviewer. In the control group this was 1.

What do the results mean?

There are a few criticisms.

- The main problem with the study is that **the participants could have been** tourists (because, tourist is the attraction) who then did not call the number of the female interviewer back because they would not see her again anyway;
- **Lack of sex** could also have played a role in the scores yielded in the presence of the female interviewer;
- There may also be differences between the **personality variables** of the participants on the control bridge and the participants on the experimental bridge; for example, people who like danger and adventure are more likely to go after the experimental bridge.

Experiment 2:

34 men who met the same criteria as in experiment 1 visited the suspension bridge. The participants who had crossed the bridge and then sat or walked in a small park were approached at least 10 minutes after crossing the bridge. This was done so that the remaining fear or elation that the participants felt immediately after crossing the bridge could no longer be a confusing factor in the study. In this experiment, there was no male interviewer. Furthermore, all the details in this experiment were identical to experiment 1.

What were the results?

In the experimental group, 13 of the 20 people who had accepted the woman's number called her. In the control group, this number was 7 out of 23. So the result in behaviour in experiment 1 was confirmed again.

Criticism

Even though the woman did not behave differently in the control and in the experimental conditions, it may well be the case that she *came across differently* in these conditions. If the fact that she came across differently in a certain condition led to differences in sexual attraction, then the apparent link between emotion and sexual arousal may turn out to be artificial.

Experiment 3:

In this experiment, 80 male first-year students from a university participated. The actions of the female confederate were carefully rehearsed in order to avoid any possibility of coming across differently on different conditions.

How was the study conducted?

Participants entered an experimental room in which there were many electrical appliances. The experimenter welcomed the participant and asked him if he had met anyone who was also looking for the experimental room. The experimenter went looking for the other participant. He left behind some copies of studies examining the effects of administering electric shocks on learning and pain in general.

The experimenter entered the room with the other participant. This was an attractive female confederate. The confederate took off her coat and sat down on a chair, somewhat before the participant. The experimenter explained the study and then asked if there were people who ultimately did not want to participate in the experiment. He mentioned that two levels of shocks would be used. One is very painful and the other you don't feel much of it. Who would get which shock had to be determined randomly, so the participants had to do a coin flip. The experimenter then said that the head is given the highest shock level and then explained how delivering the shocks will work. The experimenter asked the participants if there were any questions and then told him to prepare some stuff. He asked the participants if they wanted to fill in a questionnaire about their current feelings in the meantime. The confederate got up, walked in front of the contestant to her coat, searched for a pencil and sat down again on the chair. The experimenter then guided the participant and the confederate to the booths where they could fill in their questionnaires.

What were the results?

- In the conditions in which the participants anticipated receiving a strong shock, the participants were more afraid than in conditions in which they anticipated receiving a smaller shock.
- In conditions in which the participants anticipated receiving a strong shock in the presence of the female co-participant (confederate), the participants indicated that they were less afraid than if a male participant were present.
- There were no significant differences in fear from the participants when the confederate would get a strong vs. a slight shock.
- The participants' expectations of the administration of strong vs. light shock to the female confederate did **not produce a** significant increase in attraction; so the woman-in-distress effect did not appear in this study.
- Sexual image talk was higher when the participant was expecting not only a strong shock; but when the confederate could *also* expect a strong shock. No conclusion could be drawn from the results that came when the woman was expecting a slight shock.

What do the results mean?

The strong results from experiment 3 support the notion that strong emotion increases the attraction of the female confederate to the participant. The results also confirm, among other things, that arousal strengthens (sexual) emotions.

Excitation transfer

Article: Meston and Frohlich (2003)

Zillman came up with the concept of **excitation transfer**. This means that leftover *arousal* of one stimulus can be transferred or added to *arousal* of a second stimulus. The person experiencing the *arousal* thinks that it is only caused by the second stimulus. This was demonstrated in an experiment, described in Meston and Frohlich's 2003 paper, in which participants had to assess a photo of someone of the opposite sex (of average attractiveness), either before going on a roller coaster, or after the roller coaster ride. They had to judge the person in the photo on attractiveness, and *dating desirability*. The results showed that participants found the people in the photos after the roller coaster ride more attractive. In this case, the symptoms of *arousal* are caused by the roller coaster (the first stimulus), but were assigned to the people in the photos (the second stimulus). So there was talk of **excitation transfer**. However, this was true for people who went on the roller coaster with someone who was not a romantic partner. If people went on the roller coaster with a romantic partner, there was no significant difference in how she judged the person in the photo. The fact that leftover *arousal* from a prior stimulus can strengthen a later emotional state is because the *arousal* does not disappear abruptly, but *slowly* decreases.

Whether *excitation transfer* takes place depends on whether environmental factors from the original source of *arousal* are still clearly present. When someone can easily link his *arousal* to the previous stimulus, *excitation transfer* is less likely to occur.

Het excitation-transfer model

Zillmann also came up with a model about emotions, the **excitation-transfer model**. In this model, it is stated that emotions, such as (in this example) aggression, are a function of three factors:

- Learned aggressive behaviour;
- *Arousal* from another source;
- One's interpretation of the *arousal*, so that an aggressive reaction seems appropriate.

This shows that the *arousal* that a person experiences in one situation can be transferred to a new situation, which causes an aggressive reaction in the second situation. For example, if someone has been to the gym (and is still experiencing *arousal* because of this), this person will be more aggressive in traffic (this is then the second source that causes *arousal*).

Difference between misattribution and excitation transfer

It is important to distinguish between misattribution (from Schachter and Singer) and excitation transfer (from Zillmann). The main difference is the *time*.

In *case of misattribution*, one stimulus *arousal* at the same time as the two causes the stimulus, and this is assigned to the second stimulus (example: the bridge experiment, because the participants simultaneously experienced arousal through the bridge and saw the woman).

In *excitation transfer*, the remaining *arousal* of the first stimulus is attributed to a second stimulus at a later time, or at a later time causes a reaction in a new situation (example: the roller coaster experiment, because the participants rated the people in the photos as more attractive after the roller coaster ride, so at a different time).

Problem 2. Whodunnit?

Introduction

This chapter corresponds to the study material as it is covered in sections 3.1.1 to 3.6.2 of the mandatory literature. The compulsory literature for this working group consists of: Kassin, Fein & Markus H10; Forsyth H7; Hogg & Vaughan H13; article by Darley & Latané (1968): Bystander intervention in emergencies: Diffusion of responsibility; article by Kassin & Saul (2017): The killing of Kitty Genovese: What else does this case tell us?; Article by Liebst & Philpot (2019): Social relations and presence of others predict bystander intervention: Evidence from violent incidents captured on CCTV.

Auxiliary behaviour

According to Darley and Latané, there are five steps that lead to providing help in a situation that requires it (or not offering help):

1. Noticing that something is going on;
2. Understand that this is an emergency;
3. Taking responsibility to help;
4. Deciding how to help;
5. Actually help (or not).

At every step, our help behaviour can be hindered by certain obstacles.

Noticing that something is going on

At the first step, distraction, *self-concern* (being busy with ourselves), and stimulus **overload** (the idea that in a busy city we don't get everything and what happens) ensures that we don't notice that something is going on.

Understand that it is an emergency

In the second step, there may be *ambiguity* (the situation can be interpreted in several ways) or *pluralistic ignorance*, which may not make us realize that it is an emergency. **Pluralistic ignorance** is a misunderstanding when people of a group do not realize that others have the same perception as them. As a result, people start to change the behaviour of others, because they think that they will know how the situation works. As a result, often no one intervenes in the event of an emergency. Suppose there is an emergency, and you see that the neighbours are not responding to the situation, you copy this behaviour because you are in the right place that your neighbours have assessed it correctly. While the neighbours are probably also looking at you for help (and the thoughts are therefore the same). As a result, both the neighbours and you do not intervene.

Taking responsibility to help

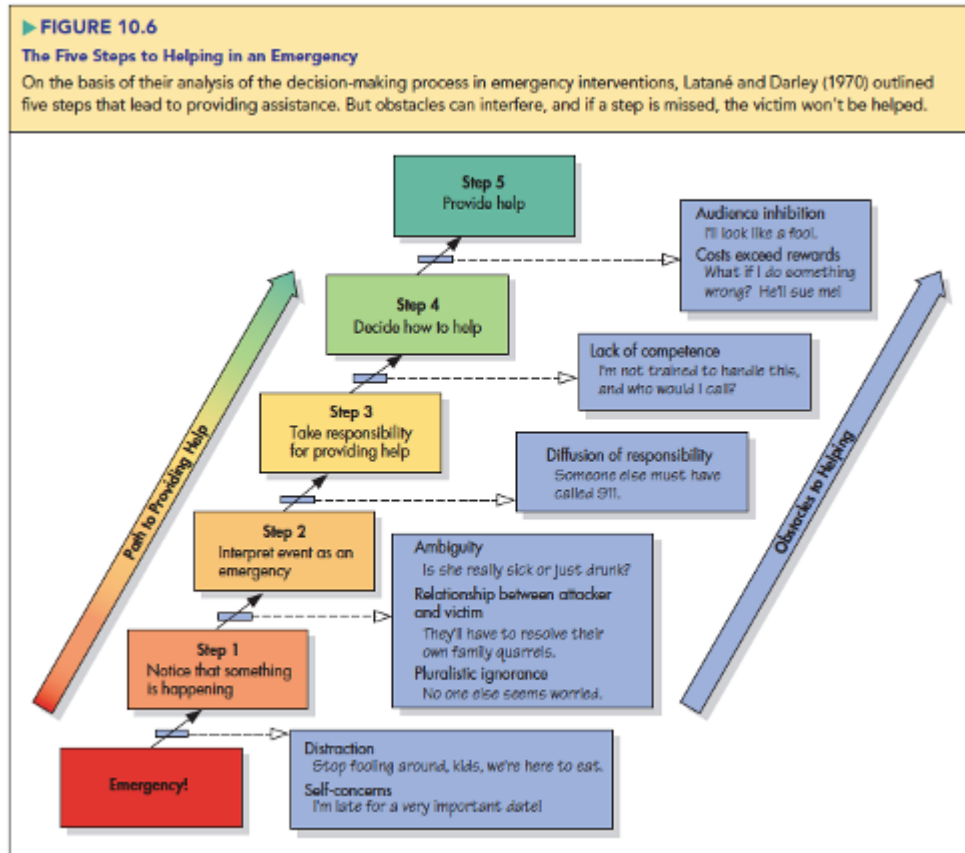
The obstacle to the step in is **diffusion of responsibility**. This means that people feel that others will (or should) take responsibility by offering help.

Deciding how to help

In the fourth step, little competence (or the feeling that one is not competent) can be an obstacle. If someone thinks that he will not be able to offer help in a situation, he will not make this decision quickly either. For example, a strong man is more likely to intervene in a violent quarrel than a young, insecure woman.

Actually help (or not)

The obstacles in the last step are: fear of the consequences (for example, someone may be afraid that he will put himself in danger by helping) and an **audience inhibition**. The latter means that people do not want to help because they are afraid that they will make a bad impression on other spectators (for example, because they are fooling themselves). These obstacles can hinder us in every step, and ultimately cause us not to provide help.

The five steps for helping with an emergency according to the model of Latané and Darley.
 Source: *Social psychology, 8th Edition, Hogg & Vaughan.*

Het bystander effect

After the murder of Kitty Genovese (this is later discussed in more detail) Darley and Latané came up with the **bystander effect**. This means that people are less likely to help if others are present. The more people present, the less likely they are to receive help.

According to Darley and Latané, there are several **causes** for the *bystander effect*:

- **Audience inhibition:** people do not react for fear of a negative reaction from the other bystanders;
- **Normative influence:** we have learned that we should not interfere with others, so we do not do this quickly either;
- **Social influence:** people first look at how others react (because the situation is ambiguous), which can lead to *pluralistic ignorance*;
- **Diffusion of responsibility:** people think that someone else can also take responsibility. It does not arise when there is only one bystander, and it is reduced when bystanders know the victim or each other.

Factors affecting the *bystander effect*

There are several factors that can determine whether or not the *bystander effect* exists:

- The danger of the situation: the more dangerous the situation is, the less the *bystander effect* takes place. This is because dangerous situations are more easily interpreted as an emergency and are therefore less ambiguous. In addition, the presence of others provides physical support, which is necessary in dangerous situations and some dangerous situations can only be solved by working together with others;
- Ambiguity/ambiguity of the situation: the more unclear the situation is, the more the *bystander effect* increases. If it is not immediately clear that it is an emergency, people are less likely to offer help;
- Consequences: the *bystander effect* increases if the provision of aid has more consequences, for example if it is more dangerous to help;
- Environment: the *bystander effect* decreases if the person knows the environment;
- Similarity with the victim: the *bystander effect* decreases when the person identifies with the victim;
- Relationship with the victim: the *bystander effect* decreases if the person knows the victim;
- Relationship with the other spectators: the *bystander effect* decreases when spectators know each other;
- Cultural differences: these can lead to the *bystander effect*, for example, if the victim is part of another group;
- *Diffusion of responsibility*: the *bystander effect* increases when more people are present to shift the responsibility to;
- Personal: the *bystander effect* decreases when the victim specifically asks someone for help by name;
- Group size: the *bystander effect* increases in a larger group, because there are also more people to shift the responsibility to.

What is special is that *priming* also plays a role: the *bystander effect* increases when someone only thinks, or imagines, that others are present, even if they are not. In addition, people's personal problems play a role in whether or not the *bystander effect* arises. For example, people who are relatively humble and 'corresponding' (*agreeable*) generally show more helping behaviour. Other personal factors that play a role are: empathy, altruism (selflessness), culture and cultural norms. A person's status or sense of competence also plays a role (if someone has a higher status or more sense of competence, the chance of helping is greater). In addition, a person's mood plays a role (for example, people are more likely to help if they are in a good mood, or if they feel guilty).

Het bystander-calculus model

Finally, there is the **bystander-calculus model**, by Piliavin, which plays a role in whether we offer help or not. When we see someone in need, we get unpleasant *arousal* and we want to do something to reduce it. People then weigh the cost of helping against the cost of not helping, and the rewards. The model consists of three phases:

1. **Physiological arousal:** the greater the emergency of the victim, the more unpleasant physical *arousal* is. It is therefore the more *arousal*, the greater the chance that the spectator will help. This contradicts Liebst's article, Philpot., et al (2019), this article will be discussed later on.
2. **Labeling the arousal:** the *arousal* itself does not produce a specific emotion, but the cognition and thoughts of people play an important role in determining the nature of the emotions they feel. For example, spectators may experience empathy when they identify with the victim.
3. **Evaluating the consequences:** the spectator will evaluate the consequences of helping before action is taken. To ultimately opt for action that will reduce the *arousal* and with the lowest cost. The main drawbacks in this consideration are time and effort. The greater these disadvantages, the less likely it is that the person will help.

This model is similar to the **arousal cost-reward model**.

Experiments on the bystander effect

There are several experiments that have looked at the *bystander* effect. For example, an experiment was conducted in which students had to take a test, and were either alone, or with two other students, or with two *confederates* (*confederates* are people who belong to the experiment, but do not show this). Then smoke was pumped into the room (the *confederates* did not respond to this). The results showed that students only report the smoke if they were there on their own in the comb. No matter how bad the smoke got, if other people were there, they didn't do anything about it. This can be explained by the above mentioned factors of the *bystander effect*. Another experiment is elaborated below.

Three-in-one experiment

In this experiment, the participants were in a closed booth with two TV monitors and a camera. Monitor 1 showed a control room with a shock device, monitor 2 could show a fellow participant and the camera could show them to the fellow participant. There were five conditions, during which they got to see how much help was given to the person in the shock room:

1. **Being alone.** The camera is aimed at the ceiling and so is the neighbour's camera. The participant does not see anyone and no one sees the participant. The participant has the idea that there is no co-participant;
2. **Diffusion of responsibility.** The participant now knows that a fellow participant is present, but still cannot see this person and no one can see the participant;
3. **Diffusion + social influence.** The participant sees the co-participant on monitor 2, but the camera is off so the participant cannot be seen by anyone.
4. **Diffusion + audience inhibition.** The camera is on and the participant can therefore be seen by the co-participant, but monitor 2 is off so the participant does not see the co-participant himself;
5. **Diffusion + social influence + audience inhibition.** The camera and monitor are both on, so the participants can see each other.

The results of the experiment showed that the more communication was possible, with the latter condition offering the most communication, the less help was given. So the most help was offered with the condition with the least communication, in other words when they thought they were alone. There was no difference between the condition with social influence and *audience inhibition*. This means that it does not matter whether the participant is seen or the participant can only see the other person.

Article 1: Darley & Latané (1968)

This article is on the *bystander effect*. This means that, when there are many people in an accident, people do not respond *because* there are many people. There are several reasons for this:

- The responsibility to help word divided among the bystanders (*diffusion of responsibility*);
- The possible guilt is divided among the bystanders;
- If the behaviour of the spectators cannot be observed, then everyone can think that the other has already taken action. 'Someone else has probably already taken action'. People often think that if they also take action, this is confusing or harmful. This is, for example, if something happens on the street and the spectators can observe this from their window, but cannot see whether their neighbours have already called the police.

Darley and Latané tested their hypothesis that more bystanders in an emergency would result in people being less likely to help. In the experiment, students had to talk over an intercom. At one point they heard that another 'student' was having a stroke (this was a *confederate* who pretended). There were two situations: the students thought they were alone, or that there were others present who heard it too. The results clearly showed the *bystander effect*. Students who thought they were the only ones hearing the stroke were quicker to help, while students who thought there were more bystanders present were less likely to help or even not at all. So the conclusion of the experiment is that the presence of other bystanders reduces one's sense of responsibility and prevents people from helping in an emergency. An important point of discussion is that the people who did not help were, in retrospect, the most concerned about the well-being of the person.

Article 2: Liebst, Philpot., et al (2019)

This article examines whether social relations between the victim and the spectator influence the *bystander effect* and whether there is a difference between violent emergencies and situations that are less urgent. There are three hypotheses: The first hypothesis states that there is an inverted *bystander effect* in violent emergencies, this is ultimately not true, there is actually an enhanced *bystander effect* in violent emergency situations. The second hypothesis states that the *bystander effect* decreases if the victim has a social relationship with a spectator, later it turns out that this is true. The third hypothesis states that the effect that the number of social relationships on the *bystander effect* is greater than the effect that the number of spectators has on the *bystander effect*, this hypothesis is correct. There are three limitations to this research, the first is that the accidents used come from the police archive, the disadvantage of this is that they often only contain the violent accidents, this can have an effect on the outcome. The second limitation is that the situations have been viewed via camera images, this can ensure that a situation cannot be seen in its entirety, so that the situations can be misjudged. The last limitation is that it is possible that the coding people (the people who viewed the images and wrote down the situation in codes so that it can be processed) unconsciously distracted the relationship between the victim and the spectators on the basis of whether they helped or not, so the research into hypothesis 2 would not be reliable.

Article 3: Kassin & Saul (2017)

The murder of Kitty Genovese is a well-known story within psychology, and specifically for the *bystander effect*. Kitty Genovese was murdered in 1964 because none of the 38 spectators called the police until it was too late. In the news, the story was immediately picked up with the above as the headline. Later, the fleeing murderers committed robbery. The neighbours saw this happen and took action. The killer was arrested, after which he confessed to three murders committed. However, this part of the story went unnoticed. Eventually, the murderer, whose story had become so well known for the fact that spectators did not take action, was caught by spectators. In addition, Kitty Genovese's brother, who made a documentary about the murder in 2015, indicated that the story about spectators who did nothing was incorrect. Among Other things, he showed. The man who shouted out the window causing the killer to run away, the woman who did call the police and the neighbour who was holding Kitty while she died. While this case has caused the *bystander effect* to be born, six days later, the killer's suits have also ensured that we know that the *bystander effect* depends on situational and social factors. So a lot of attention has been paid in the research to the negative side of the *bystander effect* while this is not the whole story.

Practice Questions Problems

Problem 1

1. John is walking in the woods. When he turns around, he suddenly finds himself face to face with a bear. He is very frightened and is afraid that the bear can do something to him. When he then looks down, he sees that his hands are shaking. Which theory about *arousal* and emotion fits best with this scenario?

- A. Cannon-Bard theory
- B. Common sense theory
- C. Schachter and Singer theory
- D. James Lange theory

2. Pieter has to run for his train, but makes it in the nick of time. Once on the train, a woman is ringing loudly. Pieter reacts extremely angry to this. What is this an example of?

- A. Misattribution
- B. Excitation transfer
- C. Neither
- D. Both

Problem 2

3. According to the model of Darley and Latané, there are five steps that lead to providing help in a situation that calls for it. For which step is the concept of *pluralistic ignorance* an obstacle?

- A. Notice that something is
- B. wrong Realize that it is an emergency
- C. Taking responsibility to help
- D. Deciding to help

4. What does **not** cause the bystander effect?

- A. Obedience
- B. Normative influence
- C. Audience inhibition
- D. Social influence

Answers practice questions problems

1. B
2. B
3. B
4. A

Epilogue

Yesss, you did it! You have read the whole summary!

Do you want to boost your confidence before the exam? Don't panic! We can help you further with our convenient subscriptions. With a subscription, you will always receive the summaries at a discount and you would be the first to receive them! Curious about a subscription? Check out our website!

Get your 1ST MONTH for FREE when taking out a subscription

Would you like to receive the Slim Academy summaries of your courses as soon as possible? Use the discount code STARTSMART when you take out a subscription and get the first month of your subscription for free! Check out our subscription on www.SlimAcademy.nl and use the discount code during the checkout process. This code is valid until September 30, 2022.

Join our team

Slim Academy is always looking for motivated students! Would you like to work with us to summarize and review summaries? Then the role of StudyHero is definitely something for you. You can work from home, receive a generous compensation, and you have a study-related side job that looks good on your resume. Are you interested? Send your motivation and resume to klantenservice@slimacademy.nl.

Stay in contact with Slim Academy

Do you want to stay informed about the developments at Slim Academy? Get in contact via:
www.slimacademy.nl
[@SlimAcademy](https://twitter.com/SlimAcademy)
klantenservice@slimacademy.nl
010 214 32 45

We would like to wish you good luck with studying and passing your exams!

Team Slim Academy

P.S. This summary is written in accordance with the author's own perception. It is still a summary that serves as an addition to the mandatory literature, not as a replacement!

Join the WhatsApp group

- ✓ Chat with your fellow students
- ✓ Ask all your questions to our study-experts
- ✓ Get extra practice questions to test your knowledge
- ✓ Get free example summaries and supplements

Scan the QR code and always stay up-to-date!

10,000 students joined last year